

Ragıp Zarakolu: Mayıs'ta ölümsüzleşen arkadaşlarımız için

Posted on 30/05/2018

✘ Mayıs baharın yazı kucaklamaya başladığı ay.

Ama aynı Mayıs ayı ne yazık ki, birçok devrimci arkadaşımızın tiranlık tarafından katledilmesine tanık oldu. Bunlardan ikisi üniversite yıllarından arkadaşım olan Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypakkaya. Çözülmedikleri için, dik durdukları ve Kürt halkıyla kardeşliği savundukları için konuldukları cezaevlerinde biri yargılı diğeri yargısız olarak infaz edildi. Mahir ve Hüseyin Cevahir Maltepe'de Mayıs ayında sıkıştırıldılar. Hüseyin bir sniper tarafından infaz edildi. Maltepe Askeri Cezaevinde Mahir ile Cihan ile sohbetlerimiz hâlâ kulaklarımızda. Deniz'i kurtarmak için hemfikirdiler. Kızıldere'de birlikte katledildiler.

Askeriye karşısında tırsan "düşük" başbakan Demirel, idam kararı çıktığında parlamentoda üçe üç işareti yaparak aklı sıra, Menderes ve arkadaşlarının intikamını aldığı mesajını veriyordu. Oysa Denizler o sırada ilkokul talebesiydi. Cuntacı General Evren de, "Asmayı da besleyelim mi" diyerek 17 yaşındaki Erdal Eren'i intikamcı bir yaklaşımla idam ettirmişti.

12 Eylül cuntasına karşı, en önemli eylemi koyan Ermeni Devrimci Levon Ekmekçiyan'a da Mamak zindanında en ağır zulüm yapılmıştı. Ve devletin yalanlarına inanan, Mamak'ta direniş koyamayan kimi "devrimciler" de onu yalnız bırakmışlardı.

Büyük Fransız Devrimi'ni Osmanlı coğrafyasına halkların birlikteliği temelinde taşımaya çalışan ve Fransız devriminden 9 yıl sonra ilk anayasa taslağını hazırlayan Rigas, Osmanlı sistemini tiranlık olarak tanımlamış, halkı buna karşı başkaldırmaya çağırmıştı. Yoldaşları

arasında her halktan insan vardı.

Osmanlı tiranlığına karşı, eşitlikçi toplum temelinde ilk başkaldırıya öncülük eden Şeyh Bedrettin ve her halktan yoldaşları da daha 1400'lerde daha farklı bir dünya hayal etmiş ve bunu gerçekleştirmeye çalışmışlardı. Fransız Devrimi'nin baş düşmanı mutlakiyetçi Avusturya İmparatorluğu makamlarınca Osmanlı makamlarına teslim edilen Rigas, 12 Eylül'de idam edilen devrimciler gibi nice işkencelerden sonra Belgrad Kalesi'nde idam edildi.

Tiranlık, bir vampir gibi gençlerin kanını akıtmaya doymaz, ne kadar biçim değiştirse bile her devrimci başkaldırı anında bu özelliğini öne çıkarır. 12 Mart cuntasının ve sivil iş birlikçilerinin daha çiçeği burnunda yeni oluşmuş üç önemli devrimci önderlerini; Denizleri, Mahirleri, İbrahim'leri acımasızca katletmesi, bu tiranlık geleneğinin yansımasıdır.

Barışçıl Gezi eylemcilerine karşı, sınırsız gaz bombaları kullananlar, Netanyahu ile aynı işi yapanlar, şimdi Filistin davasını sömürmeye kalkıyorlar. Demirel'in pek sevdiği ve başlattığı, gençleri katletme, onları "düşman" ilan etme, Gezi olayları sırasında canlandırılmış ve şimdi tavan yapmıştır.

24 Nisan 1915'de Ermeni halkının devrimci önderlerini, aydınlarını hedef alan İttihatçı tiranlık, daha sonra bütün bir halkı, binlerce yıldır yaşadığı coğrafyadan adeta kazıdı. Daha sonra Süryani, Pontos ve Anadolu Rumlarını hedef tahtasına koydular. Kendilerine karşı direniş hareketi örgütlenme hazırlığı için 1914 yılında ülkeye gelen Paramaz ve arkadaşlarını 15 Haziran 1915'de idam etti.

İngiliz emperyalizmi, Yunan milliyetçiliğini kullanarak, İtalyan emperyalizminin Antalya'dan sonra çıkmaya hazırlandığı İzmir'i işgal etmesini engellemek için Venizilos'u kullandı. Sonra da Kemalistlerle anlaşarak sattı. Emperyalistlerden medet ummanın bedeli!

Bu işgal sırasında, emperyalizmin halkları birbiri ile savaştırmasına karşı çıkan ve Yunan ordusu içinde savaş karşıtı propaganda yapan ve kurşuna dizilen Yunan devrimcilerini de burada saygı ile analım.(*)

Ermeni halkına kıyan çeteler, emperyalizme karşı savaşın önderliğine talip olan Mustafa Suphi ve arkadaşlarını 28 Şubat 1921 de Karadeniz sularında katletti. Çünkü o sırada Londra'da İngiliz emperyalizmi ile pazarlık masasına oturmuşlardı. Bir mesaj vermeleri gerekiyordu.

Suriye halkının Fransız emperyalizmine karşı başkaldırısını, Paris ile ilk anlaşmayı imzalayarak sattılar. Irak'ta İngiliz mandasına karşı başkaldıran Kürtleri nasıl sattılsa. İttihatçı tiranlığın geleneğini devralan Kemalist tiranlık, sosyalizmi en baştan bir hedef olarak seçti.

Buna rağmen ne yazık ki, sol içinde Kemalizmi "ilerici" kabul edenler de çıktı. Bunlara ne yazık ki, Komintern içinde destek çıkanlar da oldu. Mao Zedung'a, "Çin de devrim yapamazsınız, Kumintang'ı destekleyin" diye akıl vermeye kalkanlar, Türkiyeli komünistlere de Kemalistlerle uzlaşın aklını veriyorlardı. Çin devrimi, bunu kabul etmediği için başarıya ulaştı. 1968 sonrası ise MDD'ciler, Mao Zedung'un ve Stalin'in Kemalizm eleştirisini sansürlüyorlardı.

1968 yılında Faşistler Kaypakkaya ve arkadaşlarına Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda saldırdılar ve öğrenci yurdundan attılar. MDD anlayışını savunanlar ise, 1970'de Kaypakkaya'ya teknik üniversitede forum sırasında saldırdılar.

Daha sonra bu ordu yalakaları Kaypakkaya için ölüm fermanı bile çıkardı.

Kürt halkının özgürlük arayışını "gericilik" diye niteleyen solcular da çıktı. Bunların Türk milliyetçiliğinin ideolojisi olan "Kemalizm"den medet ummaları şaşkıncı değil. Devletten

sürekli dayak yemeleri de onları akıllandırmadı.

Elbette, bu konularda net tavrı olan sosyalist aydınlar da çıkmıştır. Mesela Hikmet Kıvılcımlı, daha 1940'ların başında Kürt sorununa, "İhtiyat Kuvvet: Milliyet (Şark)" adlı, ancak 50 yıl sonra yayımlanan kitabında değinmiştir. Hatta Ermeni sorununa bile daha farklı bakabilmiştir. Ama o sırada kendi partisi tarafından tasfiye edildiği de akılda tutulmalıdır.

Denizlerin, Mahirlerin MDD'ye tavır alıp, yaklaşan darbeye karşı başlattıkları ve darbeden sonra sürdürdükleri eylemleri destekleyen tek yasal dergi, son sayısını sıkıyönetim altında arka kapağında enternasyonal marşı ile çıkarmayı 1971 mayısında kapatılan, Kemalizm ve Kürt tabusunun kırılmasında öncü misyon oynayan ANT dergisi olmuştur. Burada savunulan "Orta Doğu Devrimci Çemberi" yaklaşımı ise hâlâ güncelliğini korumaktadır.

Mayıs ayında ve diğer aylarda yaşamını yitiren devrimci arkadaşlarımızı sevgiyle anıyorum.

(*) Bk : Foti Benlisoy, Kahramanlar, Kurbanlar, Direnişçiler/Trakya ve Anadolu'daki Yunan Ordusunda Propaganda, Grev ve İsyan, 1919-1922, İstos Yayınları, Aralık 2014

Kaynak: evrensel.net